

September), i det ovennævnte i 1846 udarbejdede Forslag fra 1ste October. I Tilfælde af Aulingens Bortforpagtning maa Afgiften deles i samme Forhold, i hvilket Udbyttet vilde være kommet til Deling, hvis Gaarden ikke havde været bortforpagtet, uden Hensyn til, om Forpagtningsaaret falder sammen med Aaret fra 1ste October til 30te September, eller om Afgiften forfalder til Betaling efter Udløbet af dette.

For Tienden har Ministeriet anseet det for rettest, at Aaret med Hensyn til det i denne Paragraph omhandlede Forhold regnes fra 1ste Januar til 31te December. Renter løbe selvfølgelig fra Termin til Termin, Bankactiendbyttet fra 1ste August til 31te Juli, og paa lignende Maade maa det med Hensyn til enhver Indtægt efter dens Bestaaffenhed bestemmes, fra hvilket Tidspunkt den, uden Hensyn til Forsaldsdagen, skal betragtes som løbende, forsaavidt den kommer til Deling i Vacancen.

Efter Bestaaffenheden af de Forhold, der behandles i denne Paragraph, har det ved de i samme indeholdte Bestemmelser kun været Hensigten at fastsætte de væsentlige Grundregler for sammes Afgjørelse i Almindelighed. Det vilde nemlig neppe ved nogen Lov eller Anordning kunne lykkes at sammentrænge en saa udtømmende Fremstilling af de Regler, hvorefter disse Forholds Afgjørelse i det Enkelte maa foregaae, at der jo i mange Tilfælde vilde opstaae Spørgsmaal, der ikke ligefrem kunde finde deres Besvarelse i de givne Regler, eller hvis Hensførelse under disse ikke vilde fremkalde Tvist og Tvivl. Dertil kommer, at disse Spørgsmaal ofte vilde være af den Bestaaffenhed, at de mere egne sig til Besvarelse efter et billigt Hensyn til de foreliggende Omstændigheder, end til Afgjørelse efter strenge juridiske Regler. I Almindelighed tør det haabes, at Uenighed angaaende saadanne Spørgsmaal vil kunne bilægges ved Provstens Mægling, og i sidste Instants maa det vistnok erkendes for rettest, at deres Afgjørelse, som foreslaaet i Paragraphens Slutningsaffnit, henlægges til Kirkeministeriet, hvis Skjøn allerede nu, da saadanne Spørgs-

maal ikke ere undtagne Afgjørelse ved Rettergang, pleier at paafaldes af de Paagældende i Tilfælde af Uenighed mellem dem.

ad §§ 5 og 6.

Som Resultat af de Forhandlinger, der have været førte mellem Finantsministeriet og dette Ministerium, har det førstnævnte Ministerium samtykket i, at Indtægterne af Bispetienderne maa overføres paa den i § 6 omhandlede Pensions- og Hjælpefond under Betingelse af, at denne overtager samtlige paa Finantslovens § 21 under II. A. opførte almindelige Tilskud til kirkelige Diemed, med Undtagelse af de under Nr. 2 nævnte Refusioner og Godtgjørelser, der i det Væsentlige ere Vederlag for Indtægter, der tidligere have tilhørt de vedkommende Embeder eller Kirker, men som mod saadant Vederlag ere afstaaede til Statskassen. Af de øvrige ovenmeldte Tilskud kunne vel kun de under Nr. 1 opførte Penninger til Biskopperne, og 6,000 Rd. af det under Nr. 3 omhandlede Tillæg til utilstrækkelig lønede Embeder betragtes som overtagne af Statskassen som Vederlag for Inddragelsen af Bispetiendernes Overfud i denne. De under Nr. 4, 5 og 6 opførte Conti staae derimod ikke i nogen Forbindelse med denne Foranstaltning. Men ikke desto mindre har Ministeriet for det paatænkte Fonds Vedkommende meent, at der maatte gaaes ind paa dette af Finantsministeriet stillede Vilkaar for, at Bispetiendernes Overfud overgaae til Fonden. Endvidere er det en Selvfølge, at Statskassens Tilskud til fremtidige Pensioner til Landsbhy-Præster og deres Efterladte bortfalde, medens derimod de Tilskud hertil, der for Lovens Ikrafttræden ere bevilgede af Statskassen, vedblivende erlægges af denne indtil deres succesfve Bortfalden.

Efter de for Tiden foreliggende Oplysninger vil Fondens Status, naar den i sin Tid er traadt i fuldstændig Kraft for samtlige Landsbhypræsteembeders Vedkommende, omtrent kunne opføres saaledes: